

Балчишки Телеграф

В. "Балчишки телеграф"
предлага безплатна реклама в
Интернет на адрес:
www.Balchiktelegraph.com

Реджина Мария
Тел: 052/ 46 00 66
Хотел-Ресторант-Спа

Бензиностанции ЛАФИ
жк. Балик 0895 65 30 12
Крайпътен комплекс 0896 82 05 12
Промислена зона 0896 82 05 17

ЕЛПРОМ ТЕРМО АД
Балчик 9600 ул. "Дунав" №40
тел. код 0579
7-25-16 изп. директор
7-20-57 пласмент
7-20-55 снабдяване
7-24-37 факс

СТРОЙПЕРФЕКТ ЕООД
Строително-търговска фирма
*строителство*ремонт*проектиране*
0579/7 22 26 stroiperfekt@mail.bg
0888 205 678 www.stroiperfekt.com

СУПЕРМАРКЕТ Аквилон
Вкусът на здравето!
тел: 7 70 30; 7 70 32

Продължение на в. "Морски телеграф" БАЛЧИК, пл. "21 септември" №1 офис 105 х-л "Балчик" GSM:089/965 52 49 E-mail:vestnikat@abv.bg

По следите на дедите

Членове на Сдружението „Българско наследство“ Балчик с председател г-жа Маруся Костова - по следите на дедите в Северна Добруджа.
Фото: Георги ЙОВЧЕВ

В малък празник се превърна екскурзията до гр. Тулча - Румъния и делтата на р. Дунав от местното дружество „Българско наследство“. В гр. Констанца ни посрещна българката с голямо "Б" - Иванка Унгурияну, за да измием пътя на нашите родители, дядовци, баби, праиядници, прабаби от 1880 г. до 1940 г., които са били в Северна Добруджа.

Още в Констанца посетихме Бялата българска църква „Св. Николай“, която е в непосредствена близост до сградата на българското сдружение „Единство“, събрало над 100 души с българско потекло. Да забележим, че сградата е на три етажа.

До прочутото Казино в този град се намира монументът на румънския поет Михайл Еминеску, заедно със своето вдъхновение - красивата Вероника /образът ѝ ми напомни за нашата Мара Белчева./ Недалеч се намира и монументът на римския поет Овидий, заедно с тамошния музей, в който може би има експонати от Балчишкия музей, взети през 1940 г. с румънския кораб „Ойтус“...

След това следвахме католическата църква, ортодоксалната „Св.Св. Петър и Павел, дървената църква...

За да посрещнем в последствие Архангелов ден заедно

с жителите на с. Лунка /чийто фолклорен състав бе гост на балчишкия форум „Българско наследство“ през м. август 2016 г. /с кмет Кирчумару Михаил и основен двигател на всички културни събития в региона - неуморимата и все-раздаваща се Виорика Дончу. Преди нас вече бяха пристигнали народните певци от с. Дъбовик, общ.Г.Тошево, които са присъствали и на тържествената литургия в село Лунка.

Здрав български дух демонстрираха всички участници в този християнски празник. Всичко беше неповторимо и ние радостно се приобихме към всички наоколо. Разговарях с две възрастни българки, омъжени там, като използвахме езика на моите дядо и баба. Оживена реч, одобрителни възгласи, аплодисменти от всякъде в препълнената зала. Весели закачки - превъзбудени повече отвсякога /забележете/ предимно млади хора.

Наред с народните песни, чухме и румънска чалга, изпълнена от Йонела Марикос от гр. Констанца. Препълнената зала се взриви след изпълнението на момичетата от трупата „Головица“ с координатор Матей Лауренцо, а когато след песните тези девет момиченца заиграха уверено и майсторски кръшно българско хоро, усетихме мига на

красотата, улавяйки момента на разпукването, присъщ на всяко истинско изкуство.

В притихналият миг, след аплодисментите, загадъчно романтично, ала мощно се разнесе песента на руски език за девойката Маруся и нейната трепетна любов, изпълнена от липованците от съседното село Журиловка. Това естествено разчувства водачката на нашата група и тя веднага ги покани да присъстват на Третия международен форум „Българско наследство“, който ще се проведе в нашия град от 25 до 28 август 2017 г.

Поради напредването на времето, не можахме да чуем изпълненията на останалите, защото трябваше да пътуваме към с. Бая /Хамамджий/, за да преспим. Пък и тахометърът на нашия шофьор трябваше да отчете паркиране в 19.00 ч.

Село Хамамджий е село с 5000 жители, но има два малки хотела и ресторанти, на които мнозина има на какво да се научат от него, по отношение на вътрешното разположение. Сутринта се събудих от весела детска глъчка, момиченца и момченца забързани, пеш, бързо споделяйки нещо, радостно се смееха. Останах онемял и възторгнат. Това чувство дълго ще се разхожда неспокойно в мен. Пътувайки към гр. Тулча, спряхме в с.

Михаил Кугелничану, за да поднесем цветя пред паметната плоча на Апостола на Свободата - Васил Левски, който за кратко време е бил учител в този район. Минавайки през Бабадаг, отляво се кипреха разточителните къщи на тамошните цигански кланове, а отлясно скромно им съжителстваха едноетажни къщици на асимилираните отдавна българи, вече станали част от Romania mare /голяма Румъния/.

Още отдалече ни посрещна паметникът, издигнат в гр. Тулча, по случай края на Руско-турската война през 1878 г. Именно тогава нашите освободители, които впоследствие се оказаха наши поробители, подариха Северна Добруджа на румънците, доказвайки на света, че винаги сме били здрав народ и калпава държава. Кратка разходка с корабче по делтата на р. Дунав - реката, в която през 1916 г. са били поени конете на българските кавалеристи, водени от българския генерал Иван Колев, роден в Бесарабия и наречен от западните журналисти „бащата на българската конница“.

Като всеки истински българин няма да забравя моите, твоите, нашите прародители, установили се тук, подгонени от отоманския ятаган, за да съхранят не само своя живот. Още през 1807 г. откриват първата частна болница на Балканите, а през 1811 г. училище. Българската църква „Св. Георги“, за която нашите сънародници са събирали пари от 1851 г., но ферманът от султан Абдул Меджид е издаден едва през 1856 г. - дотогава не е била изписана и осветена. Надписът под барелефа указва, че това е сторено на 20.05.1857 г. Църквата е изографисана отначало от българина Рафаил Матеев, художник-портретист, учил в Рим, като неговите картини се съхраняват в Националната художествена галерия - Букурещ. Дървеният иконостас /с размери 17/15 метра е

произведение на изкуството, състоящ се от 90 икони, повечето от тях подписани от Станислав Доспевски /това е псевдонима на Зафир Зограф/, представител на Самоковската художествена школа, племенник на Захари Зограф/. Този българин е един от първите с академично художествено образование, отначало учил в Московското художествено училище за живопис, скулптура и архитектура и завършил Императорската художествена академия в Петербург.

През 1866 г. църквата е била седалище на епископ на Българската ексархия. През 1873 г. е построена часовниковата кула с височина 27 метра, днес е повече известна, като „църквата с часовника“. Храмът е осветен повторно от двама български митрополити - Григори и Симеон, заедно с тулчанския епископ Климент Браницки /Васил Друмев/ през 1875 г. Тогава е открита и българска печатница. Българското читалище в Тулча е „Гърновско сборище“ - открито през 1861 г., но през 1869 г. е преустроено, разширено и с ново име „Съгласие“. През 1895 г. румънски националисти го подпалват, но преди

това откриват преписа на Манасиевата хроника, този препис е поръчан от нашия цар Иван Александър, датиран от периода 1344-1347 г., написан на старобългарски език /сега се съхранява в библиотеката на Румънската академия на науките/. В Тулча има и други, още по-трайни следи, от силното ни българско присъствие, за което има много свидетелства. Може би трябва да започна с румънския буквар, написан на кирилица в гр. Брашов - 1853 г. и е част от фонда на музея по История и археология в гр. Тулча, т.е. техният буквар е написан и увековечен с... български букви...

Другото, което видях и запомних, е мирното съжителстване на монументите на самия бряг на реката - техния Карол Първи, /за разлика от нашия Фердинанд/, а недалече бяха бюстовете на руския поет Сергей Есенин, турския държавник Мустафа Кемал Ататюрк, украинския писател Тарас Шевченко и гръцкия Никос Казандзакис.

То имаше и още нещо за запомняне, но времето беше малко, затова трябва да има и следващ път, когато отно-

во балчишкото „Българско наследство“ ще се справи благородно със задачата да съхраним трайността и верността на събитията.

Зашто още през 1933 г. във в-к „Щурец“ карикатуристът Райко Даскалов /убит след преврата -1944 г./ ни споменава за националния девиз: „Съединението прави силата“, /може би вече символичен/, който още тогава посочил трагедията на разделения български народ, имайки предвид Западните покрайнини, Източна Тракия, Северна Добруджа, Македония...Тъжно напомняйки ни и за държавния девиз: „Боже, пази България“. Българите най-често възлагаме задачата на Бог да ни съхранява...

За разлика от другите държави, които имат за цел да съхранят, защитават и зорко пазят своите интереси!

С тази екскурзия до изконните български добруджански земи, мисля, че направихме и ние нещо, обелихме зрънце в националната българска памет за съхраняване на родното, на българското.

Георги ЙОВЧЕВ
от Балчик до Тулча
и назад

Г-н Борис Червенков многократно е носил радост на нашия град Балчик с много и най-различни награди и отличия. Той продължава да се състезава като ветеран и с младите, които побеждава в лекота. За него спортът тенис на маса е най-възлюбваната част от живота му. На снимката: Г-н Б.Червенков напомня на своя колега в спорта арх.Г.Михайлов за един от трудно спечелените медали от международен турнир. /повече за спортната кариера на г-н Б.Червенков четете в следващия брой/ Фото: Людмила ПЕТРОВА

НОВ БЪЛГАРСКИ УНИВЕРСИТЕТ - АЛБЕНА

Web страница: www.nbu.bg - Учебни програми - Електронен каталог

Тел: 0579 6 20 23 - база Албена 052 607 946 - база Варна

Бакалавърска програма
„Мениджмънт на хотелиерството и ресторантьорството“
Магистърска програма
„Управление на луксозното хотелиерство“
Множеството платени стажове във Франция, с които студентите самофинансират образованието си.

Посетете Оптиката в град Балчик (до кафе „Акроза“)

където ще намерите богато разнообразие на диоптрични рамки и слънчеви очила на атрактивни цени. Всеки вторник се извършват безплатни прегледи от очен лекар специалист - офталмолог. Всеки клиент получава талон за 10% отстъпка при втора поръчка или покупка.
Тел: 0878 568 257